

dødstal på det her område – vil man så fortsætte de ideologiske parader, der lyder, at uanset at lande, der nærmer sig det her med en konsekvent sundhedsmæssig tilgang – selv om man ser bort fra kulturelle forskelligheder – har langt, langt, langt, langt bedre tal end Danmark, så vil vi fastholde de høje parader, der hedder, at det her hovedsagelig skal klares med retspolitiske midler, skal klares med en politimæssig indsats og skal klares med behandling.

Men den smertelindring, som andre mennesker, der ikke er stofmisbrugere, kan tilbydes, den smertelindring er vi ikke i stand til at tilbyde den her gruppe, fordi de er stofmisbrugere, fordi de er gået en anden vej. Det er jo i sin kerne det, den her diskussion drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af et genterapiråd.

Af Yvonne Herløv Andersen (CD) m.fl.
(Fremsat 26/10 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg har stor forståelse for, at genterapiområdet kan opfattes som et vanskelig tilgængeligt område og, som der står i beslutningsforslaget, et »potentielt konfliktfyldt område«.

Genteknologiens muligheder og deraf følgende problemstillinger har været diskuteret indgående i takt med den teknologiske udvik-

ling, og særlig i forbindelse med forplantningsteknologien har der både her i Danmark og også internationalt været givet udtryk for mange betænkeligheder, og de etiske spørgsmål i forbindelse med området er blevet diskuteret.

På den anden side har vi efterhånden fuldstændig accepteret, at genteknologien også med fordel kan anvendes til at give os værdifuld viden, og at der er visse diagnoser og undersøgelser, der kun kan laves ved hjælp af genteknologien.

Der er f.eks. efterhånden ikke mange, der sætter spørgsmålstegn ved at anvende teknikken til f.eks. fostervandsprøver eller til dna-test i forbindelse med grove sædelighedsforbrydelser.

Endnu har de hidtil gennemførte forsøg med genterapi ikke haft de forventede positive resultater, sådan at man ligefrem kan tilbyde egentlig behandling med genterapi. Det forventes ellers at blive en effektiv og i nogle tilfælde langt mere skånsom behandlingsform end de traditionelle behandlingsformer.

Jeg synes overordnet, at det, uanset om der er tale om kendte eller nye teknologier, er vigtigt, at vi kan have tillid til den forskning, der udføres, og at den behandling, vi som patienter får tilbudt, er i orden.

Jeg er derfor enig med forslagsstillerne i, at de råd og nævn, som vi allerede har etableret til at træffe afgørelser om forskning og informere om nye teknologier, skal have de bedste muligheder og det bedste faglige grundlag at træffe deres afgørelser på. Det gælder selvfølgelig også, når der er tale om genterapi.

Jeg synes som forslagsstillerne, at det er vigtigt, at vi i Danmark har et højt informationsniveau om de nye teknologier. Kun på den måde kan den enkelte tage stilling og politikerne træffe nødvendige valg og prioriteringer på området.

Jeg er imidlertid i tvivl om, hvorvidt forslaget om oprettelse af et særligt råd til at tage sig af genterapi er den rigtige måde at håndtere de problemer på, som den nye teknik kan rejse. Som nævnt har vi allerede i dag en række råd og nævn, der skal tage stilling til forskning og informere om nye teknologier, herunder også om genteknologi. Jeg tænker her særligt på det videnskabsetiske komitéssystem, der skal godkende al biomedicinsk forskning på mennesker, og på Det Etske Råd og Teknologirådet, der informerer og skaber debat om nye teknologier.

Derudover er der hos flere myndigheder forskellige godkendelsesprocedurer, der særlig gælder for anvendelse af genteknologi, hvad enten det drejer sig om forsøg eller behandling. F.eks. vil der, hvis man vil anvende genterapi, være tale om en medicinsk behandling med et lægemiddel, der derfor skal godkendes af Lægemiddelstyrelsen, inden det må anvendes i Danmark.

Jeg kan samtidig oplyse, at godkendelsesmyndighederne, nemlig Lægemiddelstyrelsen, Skov- og Naturstyrelsen og Arbejdstilsynet, Den Centrale Videnskabetiske Komité og Sundhedsstyrelsen, for nylig har etableret et nært samarbejde i den sammenhæng. Hensigten med dette initiativ er at opnå en ensartet og konsistent bedømmelse af de enkelte sager, samtidig med at den samlede ekspertise på området kan få koordineret deres bedømmelser af eventuelle konkrete ansøgninger om forsøg.

Derudover har dette samarbejdsforum bl.a. planlagt udfærdigelse af en hvidbog, der vil anvise den optimale planlægning og gennemførelse af et genterapiforsøg, sådan som det ser ud i dag.

Med hensyn til opsamling og udvikling af viden kan jeg oplyse, at der i en erhvervspolitisk redegørelse fra Erhvervsministeriet er beskrevet, hvorledes regeringen har taget initiativ til at etablere to højteknologiske vækstmiljøer i hovedstadsregionen. Det drejer sig om et IT-vækstcenter og et bioteknologisk forsknings- og innovationscenter.

Det Bioteknologiske Forsknings- og Innovationscenter består af flere enheder med deltagelse af både etableret og eksperimentel forskning inden for det offentlige og det private område, og det er hensigten, at de forskellige miljøer gensidigt skal kunne arbejde sammen og inspirere hinanden.

Jeg kan imidlertid godt se, at der kan være en fare for, at al den viden, der samles, ikke viderefremmes således, at alle, der har brug for den, også får del i den. Derfor vil jeg godt afslutningsvis pege på endnu et af de initiativer, der er taget på området, nemlig oprettelsen af Biosam, der er endnu et samarbejdsorgan eller en paraplyorganisation bestående af Det Ethiske Råd, Dyreforsøgstilsynet, Teknologirådet og Den Centrale Videnskabetiske Komité.

Biosam er nedsat af forskningsministeren, justitsministeren og sundhedsministeren netop med det formål at sikre åbenhed og information til offentligheden om den bioteknologiske

forskning og anvendelsen heraf. Biosams sekretariat varetages af Teknologirådet, der er et råd under forskningsministeren.

Jeg synes, at et samarbejde mellem de eksisterende råd og myndigheder som det, der f.eks. sker i denne form, er en meget mere farbar vej end oprettelse af endnu et nyt nævn på området.

Hvis der er nogle særlige ønsker om prioritering af information eller andre områder, er jeg indstillet på at tage kontakt med forskningsministeren for at drøfte, om Biosam eller nogle af dets medlemmer med fordel kunne varetage disse opgaver, ligesom jeg gerne vil undersøge, hvordan den erfaringsudveksling, der foregår dér, eventuelt også kan komme Sundhedsstyrelsen og Lægemiddelstyrelsen til nytte.

Jeg må derfor sige, at jeg har svært ved at se, hvilke opgaver et sådant nyt nævn, som forslagsstillerne foreslår, skulle have, som ikke allerede er dækket af de eksisterende organer, og jeg vil da slutte med at foreslå, at udvalget i forbindelse med udvalgsarbejdet forsynes med – det er altså et tilbud fra mig – med mere detaljerede oplysninger om de forskellige organers og nævns og råds arbejds- og funktionsbeskrivelser, så man kan få et godt og fyldestgørende overblik over, hvordan de forskellige agenter på området her beflitter sig med det pågældende område.

Men regeringen ser ikke rigtig noget grundlag for blot at oprette et nyt nævn på det her område.

Karen J. Klint (S):

CD tager med dette beslutningsforslag et alvorligt problem op til drøftelse, et problem, som optager mange mennesker, nemlig sikkerheden og åbenheden omkring behandling med genterapi, om dette er i orden.

Som sundhedsministeren har gjort rede for, findes der dog allerede en række råd, nævn og mere uformaliserede samarbejdsfora, der varetager de opgaver, som forslaget lægger op til at et genterapiråd skulle varetage.

Da flere af disse fora er i gang med at etablere et mere systematiseret samarbejde i form af både vidensopsamling og informationsvirksomhed, finder vi i Socialdemokratiet, at der er god grund til først at se, hvordan dette udvikler sig, frem for at etablere endnu et råd.

Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Tove Fergo (V):

I det forløbne år er genterapeutisk behandling blevet sat på dagsordenen ikke alene i medierne, men også her i Folketinget ved adskillige samråd og spørgsmål til ministrene.

Det hele udsprang af danmarkshistoriens første og indtil nu eneste forsøg med genterapi på Århus Kommunehospital: En dansk professor møder en ægyptisk læge, der er i gang med at forberede et forsøg med behandling af leverkræft med genmodificeret influenzavirus. Den Videnskabsetiske Komité giver tilladelse til at gennemføre et forsøg i Århus. Hvad der videre sker, skal jeg undlade at redegøre for her, men hele dette sagsforløb med tilladelser og tilbagekaldelser af tilladelser har med al tydelighed vist, at der er behov for klare linjer i forbindelse med genterapeutisk behandling.

Det, der gør genterapien til noget særligt, er, at man ønsker at benytte arveanlæg som en form for lægemiddel til at behandle sygdomme, der skyldes fejl og skader i arvemassen. Behandlingen går ud på at udvikle teknikker til at overføre disse arveanlæg til kroppens celler. Når de nye arveanlæg er indført, dannes de stoffer i kroppen, som patienten producerede forkert eller ikke producerede.

På denne baggrund er CD's forslag om et genterapiråd da også sympatisk. Spørgsmålet er blot, om der er behov for endnu et råd, eller om et sådant råds arbejde ikke kunne varetages af et af de mange råd og nævn eller komiteer, vi i forvejen har.

Forleden dag modtog vi et informationsark fra Teknologirådet om en biochip, fremtidens genetiske måleinstrument, som der stod. Her blev det oplyst, at denne biochip kan analysere, hvilke gener der er aktive i det pågældende menneskes celler. Generne er den menneskelige organismes instruktionsbog. Ved at kortlægge generne kan man få adgang til denne bog og dermed indsigt i det menneskes arvemasse og dermed sygdomsrisici, men samtidig også styre mulighederne for at forebygge og behandle.

Samtidig med det glædelige i udsigterne til bedre forebyggelse og mere effektiv behandling rejser der sig en lang række etiske og politiske spørgsmål, som hurtigst muligt må besvares.

Sådan skriver Teknologirådet:

»Der er ingen tvivl om, at biochips udgør en af de mest revolutionerende opfindelser inden for den nye bioteknologi. De vil vende op og ned på teori og praksis inden for lægeviden-

skab og biologi. Det ser ud til at være en udvikling, der kommer til at gå meget hurtigt.«

Da man næsten ikke kan beskæftige sig med genterapi alene uden også at tage stilling til de mange andre spørgsmål, der trænger sig på i forbindelse med kortlægningen af den menneskelige arvemasse, vil vi foreslå, at vi under udvalgsarbejdet gennemgår alle de råd og nævn og komiteer, der i øjeblikket beskæftiger sig med disse svære og vanskelige områder, og se, om vi ikke er dækket ind. Og jeg hilser velkommen, at ministeren vil forsyne os med materiale i den sammenhæng.

Men vi er helt enige med CD i, at det er et meget væsentligt og hastende problemfelt, som vi må have taget stilling til.

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi stor sympati for CD's forslag om at etablere et genterapiråd. Det er et konstruktivt og visionært forslag. Vi er nemlig helt enige i, at der er behov for en grundig og mere synlig debat om de spørgsmål, vi kommer til at stille os selv i forbindelse med sygdomsbehandlingen.

Forslaget er meget aktuelt set i lyset af hele sagen med kræftpatienterne på Århus Kommunehospital, der havde modtaget genterapi, og netop på baggrund af den debat er der brug for mere åbenhed, men også for, at der udstikkes nogle etiske retningslinjer og gives nogle anbefalinger vedrørende forskningsmæssige initiativer.

Der er brug for et sted, hvor man samler trådene og har overblikket, for det er ikke hensigtsmæssigt med de mange forskellige aktører, vi har i dag. I beslutningsforslaget nævnes de videnskabsetiske komiteer, Lægemiddelstyrelsen, Skov- og Naturstyrelsen, Miljøstyrelsen og Arbejdstilsynet. Det gør det vanskeligt at samle erfaringerne og formulere den overordnede strategi, som Det Konservative Folkeparti finder helt nødvendig.

Vi er så lidt i tvivl om, hvorvidt det er et helt nyt genterapiråd, man bør oprette, eller om man kan udvide og styrke de videnskabsetiske komiteer eller Det Etske Råd, men det kan jeg forstå CD er indstillet på at vi undersøger i udvalget, og så kan vi træffe en god beslutning om, hvor vi får styrket den nødvendige overvågning af genterapiområdet.

Så tak til CD for det gode forslag.

Anni Svanholt (SF):

Der er ingen tvivl om, at mulighederne for at anvende genteknologi inden for undersøgelse og behandling i sundhedssektoren vil blive en realitet i nærmeste fremtid i langt højere grad, end vi kan sige at det allerede er.

Når generne er kortlagt, vil der blive et pres for at bruge den viden og de nye teknikker, og vi har jo for nylig hørt om, at det allerede nu er forholdsvis billigt at screene en stor del af generne.

Det er derfor behov for at diskutere de etiske spørgsmål, der er forbundet med anvendelsen, med henblik på regulering. Den danske lovgivning indeholder allerede en række forbud, der berører genforskningen, men nye muligheder dukker op, og derfor er det nødvendigt at tage initiativ til nye reguleringer. Perspektiverne er jo faktisk ret skræmmende, ja, i den yderste konsekvens er der jo tale om, at der kan udøves racehygiejne.

Genterapi, som går ud på at rette op på de sygdomsfremkaldende genetiske defekter, foregår i Danmark i dag kun på forsøgsplan, og det tidligere omtalte genterapiforsøg i Århus er det eneste forsøg, der hidtil har været gennemført i Danmark.

Men det er jo ikke den sag, vi skal diskutere her i dag. Det er alene et spørgsmål om et genterapiråd, som Centrum-Demokraterne har foreslået. Men i dag har vi jo Det Ethiske Råd, der skal tage initiativ til offentlige debatter om etiske spørgsmål, og Det Ethiske Råd har netop afholdt en offentlig høring om de etiske spørgsmål, der kan rejses ved genteknologiens anvendelse i sundhedssektoren. Derudover er der det videnskabsetiske komitéssystem. Systemet består af syv regionale komiteer samt Den Centrale Videnskabsetiske Komité.

I komiteerne skal ansøgninger om forsøg vurderes, og der skal gives tilladelse, før et forsøg kan gå i gang. Den Centrale Videnskabsetiske Komité skal efter loven give en redegørelse for komiteernes opfølgning af de tilladelser, der er givet til forskningsprojekter.

For os i SF er det altså et spørgsmål, om vi har brug for endnu et råd. Vi synes, der er mange gode intentioner i forslaget, men SF mener altså, at der allerede er muligheder for i et vist omfang at tilgodese formålet i dette forslag.

SF vil dog foreslå, at loven om de videnskabsetiske komiteer tages op til revision, dels i lyset af genterapisagen fra Århus og dels for eventuelt at foretage ændringer, der kan tilgo-

dese nogle af de elementer, som er i det forslag, vi behandler her i dag.

Vi synes, det er meget vigtigt, at vi får en offentlig debat og sikrer offentligheden indsigt i udviklingen – netop en udvikling, som er hastig, og hvor teknologien ofte overhaler, og måske oven i købet overrumpler offentligheden og lovgiverne. Sådan skal det nemlig ikke være.

Vi vil gerne være med til at sikre, at der er gode forhold for debatten, og også, at der er overvågning inden for det felt her, sådan at vi har mulighed for at følge med, men vi kan ikke støtte forslaget i den foreliggende udformning.

Inge Refshauge (DF):

Da vores ordfører på området stadig væk ikke er til stede, vil jeg prøve at fremlægge Dansk Folkepartis synspunkter.

Forslaget fra CD om oprettelse af et genterapiråd for at overvåge udviklingen af genterapi som behandlingsform vil vi ikke direkte være afvisende over for. Signalet er udmærket, men vi har nogle betænkeligheder ved, hvorvidt et sådant råd kan gå hen og blive en knopskydning på noget allerede eksisterende. Vi er udmærket klar over, at sagen er aktuel oven på genterapiforsøgene på Århus Kommunehospital, hvor der – med rette – var kritiske røster fremme om, hvorledes nogle af de mange styrelser havde behandlet sagen.

Når vi taler om noget allerede eksisterende, er det naturligvis det videnskabsetiske system, vi tænker på. Er det her, vi bør lave ændringer i regelsættet om den videnskabsetiske behandling af forskningsprojekter? Det er i hvert fald en drøftelse værd. Eller er det blot regelsættet, som nøje skal respekteres? Man kunne måske også efterlyse redegørelser fra Den Centrale Videnskabsetiske Komité om de regionale komiteers opfølgning af de tilladelser, der er givet til forskningsprojekterne.

Såfremt et genterapiråd bliver nedsat med en sammensætning af faglige personer, bliver det så alligevel så snævert, at det skal ud og søge om faglig bistand i Lægemiddelstyrelsen, Skov- og Naturstyrelsen, Miljøstyrelsen, Arbejdstilsynet m.v.? Det må det også være relevant at forholde sig til.

Dansk Folkeparti er som sagt ikke uvilligt til at se på etablering af et genterapiråd, men vi vil være sikre på, at vi ikke overlapper et eksisterende system, som blot skal overholde de givne regler.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget. Vi mener naturligvis på linje med en række andre ordførere, at det er vigtigt med såvel faglig kompetence som etiske vurderinger inden for det genteknologiske område, men vi er ikke overbeviste om, at oprettelse af et genterapiråd nødvendigvis er så god en idé, som forslagsstillerne gør sig til talsmænd for.

Der eksisterer allerede i dag flere kompetente råd og organer, som det kunne være oplagt at trække på i forbindelse med problemstillinger på det her genterapeutiske felt. Det Ethiske Råd, Teknologirådet og hele det videnskabetiske komitéssystem har været nævnt som eksempler på organer, der kunne behandle nogle af denne her type problemstillinger.

Vi stiller os derfor tvivlende over for, om der er behov for oprettelse af endnu et råd. Det skulle jo nødig ende sådan, at hver gang der er en ny problemstilling, der har med ny teknologi at gøre, og som det politiske system har svært ved at behandle, forfalder man til den nemme løsning, det måtte være at oprette nye råd, nævn og styrelser, og hvad det ellers måtte være.

På den baggrund kan vi ikke støtte det fremsatte forslag, men vi synes, at det er fornuftigt at sætte spørgsmålet på dagsordenen i nogle af de allerede eksisterende råd og komiteer.

Tove Videbæk (KRF):

Et genterapiråd, som her skitseres, er en meget kompliceret størrelse. Det er helt rigtigt, at vi, dvs. både lovgiverne og befolkningen, har behov for at få skabt overblik over dette nye og ukendte område. Og det er måske muligt for et sådant råd løbende at orientere om udviklingen og de kendte perspektiver, der opstår, men de etiske perspektiver vil nok fortsat bedst kunne varetages af Det Ethiske Råd eller Det Dyreetiske Råd.

Generelt er det et ufatteligt stort område med mange forskellige opgaver, som så eventuelt skulle sammenfattes i ét råd, men sommerens forvirrede presseomtale af et rodet forsøg med genterapi efterlader offentligheden magtesløs og utryg. Derfor har vi brug for at gøre noget på området, og Kristeligt Folkeparti vil gerne være med til at undersøge, om det er et nyt genterapiråd, vi skal have, eller om vi skal justere eller opnormere eller give ekstra ressourcer til nogle af de allerede eksisterende råd.

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Yvonne Herløv Andersen.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Allerede i 1995 anbefalede Sundhedsstyrelsen, at der skulle oprettes et genterapiråd, fordi man syntes, at det var nyttigt at samle den fornødne tekniske, etiske og politiske ekspertise for at kunne, som det hed, fremme en positiv udvikling på området genterapi. Den anbefaling blev jo imidlertid ikke fulgt, og siden har udviklingen og ikke mindst de gennemførte forsøg herhjemme vist, at et genterapiråd er nødvendigt, ikke mindst for at kunne holde offentligheden fuldt informeret om den udvikling, der er på området.

Der er jo ikke uden grund knyttet store forventninger til behandlingen med genterapi, fordi det er en behandling, der, når den kan gennemføres, kan tilføre nye egenskaber til det enkelte individ eller korrigere en medfødt genetisk defekt.

Men så har det jo vist sig i praksis, at det system, som vi har bygget til at tage sig af de videnskabelige forsøg, det videnskabetiske komitéssystem, jo ikke er tænkt og opbygget til også at tage sig af det nye område, genterapi.

Vi er herhjemme endnu ikke kommet så langt, at vi selv kan fremstille genterapiprodukter. Vi har simpelt hen ikke produktionsfaciliteter til f.eks. virale vektorer, og samtidig har vi kun i begrænset omfang egnede faciliteter til sikkerhedsmæssigt forsvareligt at kunne klare behandling og kontrol.

Det forsøg, der har været i Århus, blev da også gennemført på danske patienter med virale produkter fremstillet og indkøbt i udlandet. Forsøget viste det værst tænkelige scenario, hvis man ønsker befolkningens positive holdning til forsøg og behandling med genterapi. Der var jo tale om forsøg på to grupper af patienter: en meget lille gruppe, om hvilken der var udfærdiget protokol, og en større gruppe udenfor, som derfor heller ikke var fulgt ordentligt op. Forsøget var sjusket gennemført og, synes jeg, etisk meget langt fra det ideelle: Svært syge mennesker betalte selv for en behandling, der var eksperimentel, og som ikke hjalp eller helbredte én eneste af patienterne.

Det vil vi ikke opleve igen, og det er derfor nødvendigt at knytte et genterapiråd til det videnskabetiske komitéssystem for at understøtte den sagsbehandling, der foregår i de lokale vi-

denskabsetiske komiteer, og til at give os et overblik over udviklingen på området såvel internationalt som nationalt og også meget gerne til at komme med anbefalinger vedrørende forskning og andre initiativer og sidst, men ikke mindst, til at sikre en god indfasning af behandling med genterapi herhjemme, når vi kommer så langt.

Det er der i høj grad brug for, ikke mindst af hensyn til den skepsis, som er ved at brede sig, efter at det schweiziske medicinalfirma Novartis nu stopper sine genterapiforsøg på mennesker. Årsagen til, at det stopper dem, er jo, at de forsøg, der er gennemført, er fejlslagne. Man forsøgte – og det er et meget vanskeligt område – at behandle forskellige kræftformer og cystisk fibrose med genterapi, og de fejlslagne forsøg havde så den katastrofale følge, at de i stedet for at helbrede patienterne fik den modsatte virkning og slog dem ihjel.

Det, man sådan kan sige der er kommet ud af den debat, vi har haft i salen i dag, er, at den træthed, der har bredt sig med hensyn til opretning af centre, råd og komiteer, også har lagt sig som en våd dyne over vores forslag om et genterapiråd.

Men det, som er kommet ud af det alligevel, er en klar interesse fra Folketingets partier for at tage området op for i udvalget at kigge på, om det, vi i dag har til at varetage opgaven omkring ny forskning på genterapiområdet, er godt nok, om det er koordineret godt nok, om det videnskabsetiske komitéssystem kan løfte den her opgave, eller om der er brug for at revidere det, som fru Anni Svanholt sagde, at forsøge at lave en evaluering af det, at lave en ny gennemgang af det videnskabsetiske komitéssystem, at få loven op og få den revideret og se, om den dækker det her område.

Jeg synes, det er godt med den positive stemning og den bekymring, der er om og for hele området, for jeg vil nødigt have, at man igen kommer ud i en situation som den, man kom i med det første spinkle forsøg i Århus, som både etisk og videnskabs- og forskningsmæssigt, synes jeg, har været meget dårligt. Og det var i et forsøg på at undgå det, at vi ønskede at samle

den ekspertise, der er herhjemme, i et genterapiråd for at se på den kommende introduktion af genterapi.

Det ser ikke ud til, at det er det, Folketinget vil. Hvis Folketinget vil et styrket komitéssystem, vil CD meget gerne medvirke til det og meget gerne tage loven op og få den revideret. Men det kunne godt være, vi kunne klare noget af i udvalget, sådan at udvalget kunne sætte dagsordenen for, hvordan komitésystemet skulle se ud. Det ville vi meget gerne. Så tak for den positive stemning!

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 7. december 1999 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.56
